

Izhaja vsaki četrtek ob 4. uri popoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 krone. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 kron.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Izdajatelj in odgovorni urednik: J. Vimpolšek v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Volilci, z nami!

Deželnozborske volitve se bližajo. Prvi strelji so se uže sprožili in nasprotinci žirajo svoje čete na odločilno bitko. Bitka pri lanskih deželnozborskih volitvah je bila huda, a ne odločilna, kakor sedanji politični položaj v deželi kaže. Nasprotinci so znali lansko leto naše ljudstvo preslepiti tako, da je prišlo v deželni zbor preveč protijudovskih, protikmetovskih zastopnikov proti volji večine kmetovskega ljudstva na Goriškem. Naši poslanci, katere so hoteli ti protijudovski zastopniki pritisniti obozid in jih izključiti iz deželne uprave, so se temu nasilju uprli z vso odločnostjo, kajti kmečko ljudstvo, kmečki volilci jih niso postali v deželni zbor, da bodo podložni sluge agrarno-liberalni večini, ki išče v deželnem zboru in odboru vse kaj drugega, kot pa blagor kmečkega ljudstva na Goriškem. Raje kot bi naši poslanci izročili vodstvo dežele v roke kmečkim slepilcem in sebičnim špekulantom, ki niso dosedaj mezinca ganili za dobrobit našega ljudstva, so nastopili tako pot, da bodo ljudstvo še enkrat zbiral može, ki je imajo zastopati v deželnem zboru.

Naša načela,

Ki so zvezda vodnica pri delovanju naše stranke, so znana vsemu ljudstvu na Goriškem. Ta načela so globoko ukoreninjena v dušah slovenskega ljudstva. Krščanstvo naj bode podlaga vsemu našemu javnemu in zasebnemu delovanju v blagor slovenskega ljudstva. Na tej podlagi

bodo naši voditelji pridno zidali stavbo gospodarske organizacije našega ljudstva, delali v deželni hiši, zunaj iste, med ljudstvom in v društvi. Zato pa naša stranka, kot najmočnejša v deželi stoji in pade s temi načeli. Naš narod je globoko veren, zato zahteva, da se načelom katoliške vere prizna veljava ne le v zasebnem, ampak tudi v javnem življenju. Naše ljudstvo noče slišati klica nasprotnikov, naj bo vera zasebna stvar. Saj vemo vse, da kjer je vera, je mir, kjer vlada krščansko prepričanje, je vse zdravo, čilo, prešinjeno duha zdravega dela in čiste nesebične navdušenosti za blagor človeštva.

Kaj hočejo naši nasprotniki?

Kdor pozna kakor mi naše nasprotnike, kak skriven namen imajo, ta bo razumel naš boj proti liberalcem. V njih programu stoji kot glavna točka: Izrujmo iz src našega ljudstva vero, iz javne uprave, iz javnega življenja, iz zakonodaje, iz šol. Ko to dosežemo, ne bo težko priti do naših ciljev, kajti ljudstvo brez vere, brez božjega strahu je dostopno vsemu onemu, k čemur je hočejo prvesti brezverni liberalci. Ker pa liberalci dobro vedo, da je naše ljudstvo verno, se hlinijo ter obračajo oči proti nebu, kakor da ne bi imeli ničesar proti veri; oni so pravi prijatelji vere, a mi takozvani „klerikalci“ smo največji škodljivci naše vere. Treba je bedakov, ki bi to verjeli. Nasprotniki kriče o zlorabi vere, to pa kriče oni, ki vere nič nimajo. Takim lahko rečemo, da nimajo o veri ničesar govoriti, ker na vero

nič ne dajo. — Pohujšanja so liberalci v deželi veliko napravili; zlasti s svojimi takozvanimi bralnimi društvimi, ki pa nimajo drugega namena kot plesa prirejati in tako mladino spravljati na napačna pota, ki ne vodijo k dobrni dočnosti. Na vesti imajo tudi liberalna društva uže nešteto mladine, ki hitrimi koraki drvi v brezno pokvarjenosti, iz katerega ni pomoci. —

Kaj pa agrarci?

Takozvana nova kmečka stranka ni nič drugega kot prebarvana liberalna stranka, za katero ljudstvo več ne mara, ker se je pokazala kot stranka bogatih lenuhov, krčmarjev in učiteljev, ki hočejo prvi tišati naše kmečko ljudstvo pod svojo peto s tem, da je hujskajo proti duhovščini, ker je ista nasprotna njih tiranski politiki, drugi pa hočejo — ker vedno nezadovoljni — priti s pomočjo te nove stranke do boljših plač na kmetovračun, pa tudi če bo šel kmet pod zlo. Agrarna stranka je stara lib. botega, le nova firma je. Ako človek natančneje pogleda te novodobne politične uskoke, spozna v njih staro tovarniško znamko A. Gabršček. Orožje, ki ga rabijo agrarci proti nam je staro liberalno orožje. Pišejo o zlorabi vere, o vmešavanju vere v politiko, o nadvladi enega stanu nad drugim itd. Enako kakor „Soča“. Liberalna botega ostane liberalna botega, tudi če je še tako lepo prebarvana. Naj se le navidezno delajo prijatelje miru, a njih dela kažejo nasprotno. Z ustanovitvijo nove stranke se prepričajo v deželi še

pospešuje in liberalno-agrarna oljkinina vejica miru, katero nosi dr. Frančana prsi ni nič drugega, kot vejica večjega razpora in sovraštva v deželi.

Liberalni učitelji

nimajo nikdar dovolj visokih plač. Ko so jim v minuli šestletni dobi ravno naši poslanci poskrbeli, da so se jim plače uredile na povoljen način, so objljubljali, da ne bodo več šikanirali. Ni pa minuto eno leto, uže so stopili z novimi pretiranimi zahtevami pred deželni zastop. Pravijo, da ne morejo živeti. Zahtevajo in zahtevajo povišanje plač in sicer tako povišanje, ki bi ugodno bilo našega kmeta, ako bi se uresničilo. Ni jim mari beda našega posestnika, pomanjkanje v družinah, niso jim mari hudo zadolženi kmečki domovi. Tudi ne vprašajo, kje vzeti denar za povišanje njihovega, marvečle zahtevajo in zahtevajo. Kdo pa naj da! Naš kmet ne! To je gotovo kot amen v očenašu! In kaj zahtevajo? Nič manj in nič več kot toliko, da bi dobivali učitelji letnih od 2300 K do 5400 K. To zahtevajo od deželnega odbora, ki naj poskrbi tozadovni primanjkljaj z dokladami. Naši poslanci se bodo z vsemi širimi branili takemu odiranju našega kmeta, medtem ko so liberalci in agrarci pritrtili tem učiteljskim zahtevam in bi s tem pognali našega kmata na boben! Ljudstvo, spregle!

Z nami!

Velika večina naroda v deželi je z nami! Skušajmo še zmerne nasprotnike pregovoriti in jim prepričevalno doka-

Podoreharji.

Povest iz naših gor. Spisal Jos. Košanov.

(Konec.)

Kakor bi pogledal so minili velikonočni prazniki in Sitarjev Janez se je vračal v mesto. Veliko novega je zvedel doma, ki bi tega in onega vzveselilo, a on je bil žalosten. Do dna srca se mu je smilil Podoreharjev France, njegov najboljši prijatelj, ko ga je videl v dobi najlepših let hirati in je vedel, da ga ob zopetni vrtniti ne najde več. Ni mu bilo mar za Podoreharjevo posestvo, katero mu je France obljudil. Dosti bolj srečen bi bil, če bi dobil samo Marico in bi prijatelj živel.

V take misli zatopljen je odhajal.

IX.

Mesec maj...

Polja so zelenela, drevje je cvetelo in kakor zeleni valovi se je pripogibalo bukovje in šumelo tajnostno visoko pe-

sem narave ob jutru, skozi dan in ob večeru. Ampak zvečer je bilo najlepše. Zvezde so se vnemale na sinjem nebu žareče in vabeče, zvonovi so klicali zbrano k majniški kraljici in bukovje je šumelo... In ljudje so odhajali k Šmarnicam in vbrana pesem je odmevala iz cerkve in se zlila v tihu večer in mu dahnila nekaj vzvišenega.

Podoreharjev France je ležal v izbi ob oknu ves bled in upadel in gledal večer za večerom ves ta kras, ki mu je budil v srcu vedno večje hrepnenje po neupogljivi moči in zdravju. In ko je tako hrepnel, mu je tudi naenkrat stisnilo prsi in votlo je zakašljal... Vse hrepnenje se mu je spremenilo ob tem v težko, nespremenljivo spoznanje: Smrt je blizu.

Dnevi so tekli in vsak je bil bolj žalosten. Videli in čutili so Podoreharjevi, mati in Marica, da je konec kmalu, a vendar sta tolažila bolnika in mu dajala upanja, da ozdravi.

In Janez ju je poslušal, se jima nasmehnil in jedva slišno rekel: „Samo

eno upanje še imam, a to je nad zemsko!“

Mati in sestra sta zajokali...

Pomladi, v mesecu, ko je vse polno življenja in moči, umirati, o žalost!

Zadnje dni maja je bilo, ko so poklicali k Podoreharjevim duhovnika in ob njegovih molitvah je France vdan v božjo voljo mirno zasanjal poslednji sen v Gospodu. Zaplakala sta mati in sestra in z njima so zaplakali vsi navzoči. Tako je: pridejo trenutki v življenju, ki zahtevajo z vso odločnostjo izraza. Človek se ne more ustavljati in postaviti se mora napram zahtevam trenutka na to ali ono stran.

In eden takih trenutkov je smrt. Ko pride in premine človek, dajo znanci odgovor trenutku. Solza in žalost pričata, da je bil ranjki dober, a kogar bi spremljali na zadnji poti vsi z nasmem in z brezbrinjnostjo, bi bilo slabo znamenje o njem. A povsod so solze, torej je pokojni komu drag in kot tak

tudi dober. In več žalosti, prave žalosti ko je, toliko pomembnejši bi bil v življenju oni, kojega smrt jo je povzročila.

Za Francetom so tudi žalovali od kraja...

Ko so zvonili k pogrebu in sta zaokali kakor obupani Podoreharica in Marica, ko so odnašali krsto iz hiše, so se vsem navzočim zožila prsa in neka čudna tesnoba jim je vabila solze v oči. In na pokopališču, kdo je, ki bi zlil v mrtve črke vso ono žalost — — —

Čas je zdravnik, če drugi ne zaceli on vse rane, ki jih je zadalo človeku trdo življenje na ta ali oni način.

In pri Podoreharjevih je bilo tudi tako.

Leta so tekla in vedno manj žalosti je bilo. Kar se je zgodilo, niso mogli predragačiti in čakali so, kaj jim prinese prihodnost.

O prihodnosti so govorila še posebno Marična in Janezova pisma, ki so pripravljala pot k poroki...

Naročnino in namanila sprejema upravnim, Gorica Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalnišču nasproti mestnem vrtu, pri Vincetu Baumgartl v Korenski ulici in na Korenskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglas in poslanice se računajo po petih vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

zati pogubnost agrarno-liberalne stranke, ki je okužila našo deželo s svojimi slepilnimi in nikdar izvedljivimi načrti! Kje ste bili do sedaj vi novodobni „osrečevatelji“ našega ljudstva, da ste šele sedaj videli njega potrebe? — Med tem, ko so naši voditelji delali v deželnem zboru in odboru ter ustanovljali po deželi zadruge in društva, ste vi spali in kovali iz kmečkih žuljev rumenjake! Slepilcem hrbet obrnimo! Slovenski ljudski stranki in njenim voditeljem ne more noben očitati sebičnih namenov! Z nami, volilci, preko glav agrarno-liberalnih koristolovcev!

Slavnost v Mirnu.

Nebo je žugalo v soboto in tudi v nedeljo zjutraj, da namoči naša dežja potrebna polja. Prizaneslo je pa v toliko, da se je mogla mirenska slavnost nemoteno izvršiti do konca. Naj nam bode dovoljeno, da v kratkih potezah podamo sliko cele slavnosti.

Sprejem.

Ob mirenskem pokopališču je bil postavljen slavolok, ob katerem se je zbralo v nedeljo zjutraj do 1000 oseb, ki so prisostvovali sprejemu zunanjih gostov, telovadcev in pa drugih društev. Zunanjam gostom so mirenska dekleta v narodni noši pripela Šopke. Ko so došli gostje iz Gorice: „Kat. del. društvo“ z zastavo, „Skalnica“ z zastavo, „Kat. br. društvo“ z Bilj z zastavo, telovadci iz Št. Andreja, Podgore, iz Št. Ferjana in drugi, je pozdravil goste predsednik „Kat. del. društva“ v Mirnu gospod L. Špacapan v lepih besedah, nakar je zaoril trikratni živo na goste. Za njim je pozdravil množico župan mirenski g. Scalettari ter rekel, da ima čast pozdraviti tuje v svoji občini, ki so prišli počastit redko slavnost. Potem je še govoril domači preč. g. župnik Ivan Rojec, ki je rekel, da je današnja slavnost velikega pomene za Mirenec. Prvaška gočba je zasvičala „Hej Slovani“, nakar se je uredil

Sprevod,

ki je bil res lep. Na čelu sprevoda so jahali na konjih 3 štandrežki „Orli“, z njimi so korakali „Orli“, okoli 100, potem društva z zastavami, dekleta in drugo občinstvo. Med pokanjem topičev in sviranjem koračnic se je sprevod začel pomikati skozi Miren, ki je bil okrašen z zastavami. Mnogo ljudstva pa je bilo ob strani ter delalo špalir. Ko je prišel sprevod do pod Grada, se je ljudstvo podalo na Grad k

sv. maši,

katero je daroval veleč. g. prof. dr. Lenard iz Ljubljane, pred katero je imel raz lece nagovor, v katerem je orisal zgodovino vedno teptanega slovenskega naroda. Pri sv. maši sta stregla dva „Orla“ v kroju, pel pa je mešani zbor iz Mirna, kateri zaslubi vse priznanje. Posebno lepi ženski glasovi so se lepo razlegali po veličastni cerkvi. Po maši so si izletniki ogledali s prijaznega griča lepo goriško okolico. Nato se je spet uredil sprevod ter se podal k novozgrajenemu „Drušvenemu Domu“.

Blagoslovitev „Drušvenega Doma“.

Lepa velika zgradba „Čevljarske zadruge“ in „Drušvenega Doma“ se vežeti in sta takorekočena hiša. „Drušveni Dom“ je blagoslovil preč. g. župnik Rojec. Po blagoslovu stopi g. župnik na oder v veliki lepi in moderno napravljeni dvorani z galerijo ter sprevori množici, ki se je gnetila, o ponenu poslopja, ki se je zgradilo. Poslopje je namenjeno pouku in izobrazbi naših mladih, kjer naj si iščejo in si pridobi prave krščanske izgoje, ki je dandas neizogibno potrebna. Omeni tudi, da se je zgradba zgradila v spo-

min 60-letnega vladanja Nj. Vel. cesarja. Nato je spregovoril visokorodni gospod dvorni svetnik grof Attēm s in želel, naj bi zgradba bila zavetične kulturnega razvita ukažljnih in naj bi odgovarjala namenu, za katerega je bila zgrajena. Župan g. Scalettari je tudi spregovoril nekaj spodbudnih besed. G. L. Špacapan je nato predlagal, naj se odpošljeti brzjavki udanosti presv. cesarju in pa našemu prevzimenemu knezonadškofu, kar se je z burnim odobravanjem sprejelo. Zatem se je pričel

Mladeniški tečaj.

Prvi je govoril o skribi za naraščaj g. Fr. Kremžar in priporočal vstanavljanje telovadnih odsekov ter skrb za mladino, ki je sedaj izročena po večini liberalnemu brezverskemu učiteljstvu, ki se tu in tam samo pohujšljivo obnaša. Vzgledov, pravi, nimamo iskat daleč naokoli. Drugi je govoril g. Fr. Tersegelj iz Ljubljane o predmetu „Krščanska ideja — trdna vez naše organizacije“. V svojem govoru je povdral, naj bode naše življenje vseskozi prešnjeno krščanskega duha in zahtevajmo to od vsakega našega pristaša. Tretji je govoril veleč. g. dr. Lenard o predmetu „Mladeniška organizacija in protialkoholno gibanje“. Priporočal je abstinenco kot edino sredstvo za zboljšanje naših gmotnih razmer. — Vsi govorovi so bili spremiljani z odobravanjem. Ena ura popoludne je bila, ko se je tečaj končal.

Čevljarska zadruga.

Ta moderno urejena delavnica je vzbudila veliko pozornosti. Velike sobane, kjer dela mnogo delavcev so bile lepo pospravljene. Videli smo oddelek zaloge čevljev, oddelek šivalnih strojev, oddelek za blago itd. Uzoren red je napravil tako dober utis na obiskovalce, katerih so bile dvorane vedno polne. V za to postavljeni razkazovalci so nam kazali vse praktično delo na strojih, na takozvanih čevljarskih „skanjih“ in drugod. Razstava vsakovrstnih čevljev je bila tako lepa. Videli smo najfinejše čevlje poleg močnih priprostih.

Bilo je uže 1 in pol pop., ko smo se podali h kosilu v razne gostilne, ki so še precej po ceni in točno postregle.

Javna telovadba.

Kmalu po 3. uri so se jeli velike množice ljudstva pomikati proti „Drušvenemu Domu“ na lepo dvorišče. Kmalu je bil obširen prostor obkrožen ljudstva. Videli smo zbrane mnogo duhovščine, med njim veleč. mons. Lukežiča, dekanu preč. g. Pavletiča, župnika preč. gg. Kokosarja, Kovaciča, itd., nadalje je počastil popol. slavnost državni poslanec preblagor. gosp. deželnosodni svetnik Josip Fon. Videli smo še mnogo drugih odličnih rodoljubov iz mesta in oddaljenih krajev. Prišli so s Tolminskoga, s Cerkljanskoga, s Kanalskoga in celo z Bovškega, nadalje mnogi rodoljubi s Komenskoga, in celo Svetivančani so prišli. Cenilo se je 1500 oseb. Kmalu po 4. uri prikorakajo telovadci na veselični prostor, katerih smo našeli blizu 100. Rajalni pohod je bil lep, enako proste vaje. Telovadba na orodju je bila dovršena. Zlasti nekateri telovadci so želi za njih težke in vratomne skoke obilo polhvale. Telovadbo je vodil g. Jelčnik st. iz Ljubljane. Posebno pozornost je vzbudil nastop mladega naraščaja. Otroci od 9 do 14 let, katerih je nastopilo 40, so gibčno in spremno izvajali proste vaje z zastavami. Mladi naraščaj je vodil g. Ivan Klančič, ml. iz Mirna.

Manifestacijski shod

je otvoril predsednik „Kat. del. društva“ g. L. Špacapan s pozdravom na vse goste. Zlasti je pozdravil dve Poljaka, bogoslovca s Poznanjskega, ki sta se mimogrede na potovanju udeležila ve-

selice. Nadalje je prečital brzjavne in pismene pozdrave, od katerih omenjam le brzjav našega prevzivenega knezonadškofa, katerega je poslal preč. gosp. župniku Rojecu, in v katerem bodri Mirenec k nadaljevanju zapričetega dela ter podeljuje vsem zbranim svoj blagoslov. Nadalje pozdravi gosp. predsednik domačega preč. g. župnika Rojca, ki je steber in duša vse mirenske organizacije. — Nato dobi besedo g. dr. Ant. Breclj, ki je govoril o društveni organizaciji, ki je še precej močna na Goriškem. Krščanska organizacija je potrebna v današnjih dneh, ki je jez proti razširjenju liberalizma na Goriškem. Vsak rodoljub naj torej s čistim srcem podpira to organizacijo. Nato je govoril državni poslanec gosp. J. Fon, ki je rekel, da ni imel namena govoriti, a ker so ga k besedi pozvali, pove, kako težaven bo bijeo slovenski državni poslanci proti Bienerthovi vladi, ki je hotela prodati madjarskim oderuhom bosanske kmete. Vsak rodoljuben in pameten Slovenec se mora iz srca veseliti tega boja, le nekdo na Goriškem se tegane veseli, in ta je tista umazana cunja v Gospodski ulici, ki vse oblaja, kar njej ne diši. Mi sicer — pravi — se zato nič ne zmenimo ter bodoemo i nadalje korakali po dosedanji poti, naj bode pa to prav ali ne cunji, Nemcem, Lahom ali pa tudi vladu. Boj bodoemo vodili za naše kmečko ljudstvo. — Nato je govoril g. dr. Jos. Dermastia o zmagoči krščanski ideji, ki prodira na vseh koncih in krajih Slovenije in države. Boj in sicer skrajni boj brezverstu in pohujševalcem našega naroda, naše mladine, naše Slovenije. — Zatem je govoril v poljskem jeziku Poljak semeničnik, ki ga neizrečeno veseli, da se dobe tudi na jugu države Slovani, ki vodijo trd boj proti nemški državni nadvladli, katera kruto zatira Poljake na Poznanjskem.

Nastop pevskih zborov, tombola in prosta zabava.

Nato se je vrstilo petje pevskih zborov. Prvi je nastopil moški zbor iz Kronberga pod vodstvom preč. g. vikarja V. Vodopivca. Drugi je nastopil moški zbor iz Sv. Lucije pod vodstvom g. organista. Tretji mešani zbor iz Dornberga pod vodstvom g. organista Saksida. Četrti moški zbor iz Grgarja pod vodstvom g. nadučitelja Vodopivca. Peti moški zbor iz Ajšvice pod vodstvom gosp. nadučitelja Likarja. Šesti mešani zbor iz Bilj pod vodstvom gosp. organista Siliča. Sedmi je nastopil veliki mešani zbor iz Rupe, Mirna in Orehovalj pod vodstvom organista g. Vuka. — Peli so lepo, kar je pričalo vedno ploskanje. Nekateri moški zbori se ponašajo z izvrstnimi pevskimi močmi. — Zatem se je začela javna tombola. Činkvino je dobil neki gosp. orožnik v Mirnu, tombolo sta dobila pa dva dečka iz Mirna. — Ko se je tombola končala, so se jeli zbirati črni oblaki nad veseličnim prostorom, ki so stresli iz sebe nekaj kapel dejja. Zunanji gostje so jeli odhajati, medtem ko smo se mi podali v društveno dvorano. Na odru je nastopil s svojim mladim in številnim otroškim dekliskim pevskim zborom gosp. kaplan Drašček. Deklice so pele štirglasno krasno razne pesni. Vmes pa je svirala prvaška godba.

Vsa slavnost je minula mirno. Red uzoren. Priredba dobro izvedena, kar je v čast prirediteljem.

Naj se zdani!

(Pred volitvami.)

Ta članek je namenjen zapeljane mu ljudstvu. Takih zapeljanih ljudi je pri nas na Goriškem dosti. To so tisti ljudje, ki misljijo, da so dobri kristjani, a vendar gredo ob volitvah za liberalne

kandidate v boj in tako podpirajo neka, ki sami ne vedo kaj. Ne vedo namreč ali so kandidati, katere volijo, tudi takih verskih načel, kakor oni. Njih glasili „Soča“ in „Primorac“ vemo, da nista hvalevredna kristjana. To lahko vidimo iz tega, ker ni številke „Soča“ in „Primorac“, da bi ne bilo v njih zabavljanja proti duhovnikom in veri. Te zapeljane ljudi, ki so le ob volitvah liberalci, drugač pa dobri kristjani, pravljajo razločujemo od pravih zagrizen, liberalcev. Oni hodijo k sv. maši, k spovedi, molijo, spoljuje svoje verske dolžnosti. Iz njih pa se zagrizeni liberalci norčejo!

Ni se dolgo, ko so v neki „klerikalni“ hiši pričeli moliti „Gospodovo molitev“ in „Angeljevo češčenje“. V hiši je bil v tem času zagrizen liberalec. Kaj je storil! Šel je pokrit iz hiše k svojemu konju in mu začel govoriti v gobec: „Sedaj vendar ne boš jedel, ker zvonim! Lepa molitev, kaj ne? Ljudstvo, vzdrami se in kreni na pravo pot! Prava krščanska mati uči svojega še pestujočega otroka se prekrižati; liberalno mater pa sem slišal, ko je svojega otroka učila kleti. Zopet vzgled pravega liberalnega krščanstva!

Ako bi pa tak, ki je bil do sedaj zapeljan rekel: „Sedaj budem Šel pa volit agrarce, ki so bolj krščanški“, temu ne rečemo drugega, kakor da je ta stranka le opora prave liberalne stranke, opora pravim, kakor čevljarskemu trinognemu stolu tretja noga.

Da pa ni dandas ljudi v našem narodu, ki delajo na to, da bi se veri v Boga Krista zatrla in pregnala, tega naj nihče ne misli. Nehote mi je prišel v roke brezverski časnik „Svobodna Misel“ štev. 7-8. Ta list skuša na vse načine, da bi se ljudje Kristusovi cerkvi odpovedali. Božič, rojstvo Gospodovo, piše ta list, je le pobožna legenda! Nadalje daje navodila, kako naj postopajo oni, ki misljijo iz katoliške vere izstopiti, da bode izstop veljaven.

Ko sem ta list še enkrat pregledal, dobim odstavek spisa, ki se glasi tako, kakor ga tukaj priobčujem: „Danes so še neklerikalni elementi v našem narodu. Zbrali bomo te sile in bojevali se bomo proti oni črni sili, ki je v velikem momentu zmagala“. Kateri so ti neklerikalni elementi v našem narodu? Ali ne vsaka „protiklerikalna“ stranka, tako tudiliberalna in agrarna? Te sile hoče zbrati „Svobodna Misel“ in potem bodo skupno bojevali boj proti oni črni sili, proti cerkvi.

Sedaj, ko bodo volitve, stopimo vse na volišče in oddajmo svoje glasove na naše kandidate, za kandidate Slov. Ljudstranke, ki vedo za naše potrebe in se bodo kot poslanci za naše koristi tudi potegovali. Oni so možje krščanskega mišljenja kakor mi. Agitatorjem liberalne stranke in agrarnim hinavcem pa pokažite vrte!

24-letni volilec.

Politični pregled.

Ministerski predsednik baron Bienerth je bil v nedeljo vsprejet od cesarja v Išlu na avdijenci, ki je trajala tri ure. Cesare ga je povabil na kosilo.

Aerenthal postal gosp.

Cesar je z najvišjim odlokom od 17. t. m. ministru cesarske hiše in zaunjanje stvari, Alojziju baronu Aerenthalu, podelil grofovstvo.

Cesarjeva izjava glede češkega zabora.

Cesar se je v nedeljo, ko je bil prijem min. pred. baron Bienerth, izrazil, da je njegova želja, da se delovanje češkega deželnega zabora na vsak način omogoči. Vsi češki listi z zadovoljstvom beležijo cesarjeve besede, da se mora omogočiti redno delovanje češkega zabora.

Statistični podatki o španski revolti.

Pri zadnjih nemirih je bilo od policije, vojakov in meščanske garde 18 oseb ubitih, 170 ranjenih, od izgrednikov pa 400 ubitih in 1100 ranjenih. Liberalno-socialistični divjaki v Barceloni so razdiali 61 poslopij, same cerkve in samostane, ter napravili na poslopijih in umetninah 60 milijonov pezet škode.

Ponesrečen splošni štrajk na Švedskem.

Splošni štrajk na Švedskem je popolnoma ponesrečil. Delavci se vračajo na delo, ne da bi bili kaj dosegli. Prisilila jih je k temu beda. Organizaciji štrajka je namreč denar popolnoma pošel, tako, da ni imela več s čim podpirati štrajkujočih delavcev.

Na Grškem vre.

Postopanje sedanjega grškega kabinka Ralli v krečanskem vprašanju je neizrečeno razburilo grško javnost. Grška vlada zabranjuje grškemu časopisu bavit se s tem vprašanjem in ravno tako se na brzjavnih uradih sekvestrirajo brzjavke namenjene v inozemstvo, ki se pečajo z notranjim političnim položajem na Grškem. Posebno velika nezadovoljnost vlada med grškimi častniki. Ti ne zahtevajo samo odstopa sedanjega ministerstva, marveč oni hočejo, da se sedanji grški kralj in prestolonaslednik odpovesta kroni na korist kneza Jurija, sina Konstantinovega.

Drobne politične vesti.

Listi poročajo z vso gotovostjo, da se snide naš cesar z ruskim carjem meseca oktobra in sicer se bo to zgodilo na kaki točki Jadranskega morja. — V Albaniji je prišlo te dni do kravljih bojev med Arnautami in med turškimi vojaškimi četami. Na obeh straneh je bilo mnogo ubitih, še več pa ranjenih. Tudi v Macedoniji je začelo zopet vreti. — Govori se, da sta sklenili Kitajska in Japonska tajno vojaško pogodbo naprjeno proti Rusiji. Kitajska zbira svoje vojaštvo blizu Mukdena. — Sultan Mahomed V. obiše ruskega carja v Petrogradu. — Trgovinski minister dr. Weisskirchner se mudi sedaj v Pulju. V pondeljek je inšpiciral njegovemu rezortu podvržene urade.

Darovi.

Jubilejni darovi za „Slovensko sirotišče“:

Nabiralnik v „Goriški zvezri“ in „Centr. posojilnici“ 2 K 50 v. Iv. Rejec, predplača srečk 10 v. Anton Merljak, Št. Peter pri Gorici 1 K, Černe Ivan, krčmar Sv. Gora 2 K, v nabiralniku v krčmi Josipa Birsca 1 K 18 v. Županstvo Sv. Lucija ob Soči je dovolilo vsled starejšinskega sklepa z dne 22. avg. prispevki 500 K kot ustanovno glavnico, katere obresti bode samo vleklo za vzdrževanje svojih sirot, ko se zavod otvoriti.

Bog poplačaj stotero! Vse v boljšo bodočnost sloven. naroda pod slavno vladu Njega Vel. cesarja Franca Jožefa I.

Domače in razne vesti.

Shod slovenskih kolonov priredi „Zveza slovenskih kolonov“ v nedeljo dne 29. t. m. ob 3. pop. v Gabrju pri Slovenec v Brdih v prostorih krčmarja Valentina Klavora št. 1. Slovenski koloni, udeležite se v obilnem stevilu!

Kanonična vizitacija v devinskem dekanatu se bode vršila v tem le redu: Dne 12. septembra zj. prihod prevzvišenega knezonadškofa v Devin ter delitev sv. birme; popoldne sv. birma v Mayhinjah ter odhod v Nabrežino; 13. sept. zj. sv. birma v Nabrežini, popoludne vizitacija v Slivnem; 14. sept. zjutraj sv. birma v Zgoniku, popoludne vizitacija v Samatorci in odhod v Šempolaj; dne 15. septembra zj. sv. birma v Šempolaju, popoludne odhod v Kostanjevico; dne 16. sept. zjutraj sv. birma v Kostanjevici, popoldne sv. birma v Temnici in vizitacija v Selah ter odhod v Brezovico; dne 17. sept. zj. sv. birma v Brezovici, popoludne vizitacija podružnice sv. Anastazije in vizitacija v Jamljah; dne 18. sept. zj. sv. birma v Dobrobohu, popoludne v Š. Martinu na Krasu in odhod v Opatjeselo; dne 19. sept. zj. sv. birma v Opatjemselu, popoludne vizitacija v Novivasi ter odhod v Gabrije; dne 20. sept. zj. sv. birma v Gabrijah, popoludne vizitacija na Vrhu. Zvečer prihod prevzvišenega v Gorico.

Duhovska Zveza vabi svoje člane na občni zbor, ki bode v petek, 27. t. m. v prostorih kn.-ndšk. Deškega semenišča. Dnevni red je sledeči: 1. Poročilo odborovo. 2. Volitev novega odbora. 3. Slučajnosti. — Začetek ob 10. zjutraj. Odbor.

Dva zlatomašniška Jubileja. — V soboto, dne 28. avgusta, bo petdeset let, kar sta bila v mašnika posvečena prečastita gospoda Janez Wolf, školastik stolne cerkve in Franc Stepančič, ekonom v centralni bogoslovni. Vrnila in velezasužnima gospodoma kličemo: Na mnoga leta! V spomin veselega dogodka poklanja preč. g. zlatomašnik Franc Stepančič „Slovenskemu sirotišču“ 50 K. Bog poplačaj stotero!

Voljni imenik veleposestnikov. Ponedeljkov uradni list „Osservatore Triestino“ je objavil voljni imenik velikega posestva za volitev v deželnem zbor poknežene grofije goriške in gradiščanske, ki se bo vršila dne 30. oziroma 31. oktobra 1909.

Pritožbe radi vpisa neimajočih volilne pravice ali nevpisa volilno pravico imajočih oseb je vložiti na c. kr. namestništvo v Trstu tekom neprestopnega roka 14 dni, začenši z dnem objave omenjenega namestnišvenega razglasu. Po preteku tega roka vložene pritožbe se zavrnejo kakor zakasnje.

Veliki Punt, kmečka zgodba iz 18. stol., je danes izšel. V par dneh ga bodo lahko imeli cenj. bravci že v rokah. Naroča se pri „Narodni tiskarni“ v Gorici in stane 1 K 60 v, s poštnino 10 v več. Knjiga obsega 256 strani v mali 8%; oceno priobčimo o priliki.

Prelat Janez Rozman. — V petek po noči je izdihnil svojo blago dušo prelat Janez Rozman, apostolski prototunar, častni kanonik in župnik mestne župnije svetega Jakoba v Ljubljani. Ranjki je bil eden najbolj plemenitih, ljudomilih, dobrosrčnih, najbolj zaslužnih in najboljših mož v Ljubljani. Bil je rojen leta 1832. v Godoviču na Notranjskem. L. 1861. je prišel kot kaplan k sv. Jakobu v Ljubljani in je deloval torej tu kot vnet duhovnik celih 48 let. Ranjki je prišel še v takem času v Ljubljano, ko je po njej vel še nemški duh, a on je trdno vstrajal na svojem mestu kot zaveden narodnjak in trden Slovenec. Boditi mu blag spomin!

† **Umrl** je dne 21. t. m. v Ljubljani goriški bogoslovec Alojzij Tavželj. Pogreb se je vršil ob lepo številni udeležbi v nedeljo 22. t. m. Kolege bogoslovce za tržaško škoijo sta zastopala bogoslovca V. Mihelič in A. Nartnik, ki sta obenem azistirala; bogoslovce goriške nadškofije sta zastopala bogoslovca V. Belč in A. Filipič. — Vsi, ki so pokojnika poznali, so ga s težkim srcem spremļali k zadnjem počitku;

bil je nadebuden in vedno jako vesel in živahen mladenič. V grob ga je spravila sušica, ki ga je mučila leto časa; v lanskih počitnicah se je dvakrat hudo prehladil in od takrat je neprestano bolehal. — R. I. P.

Članom „Krojaške zadruge na znanje.“ — Vsled sklepa občnega zborna „Krojaške zadruge“ z dne 9. t. m. se obrestujejo deleži za l. 1908 po 5%. Člani potegnijo te obresti v „Krojaški zadrugi“.

Psovalci našega kmetkega ljudstva. — Agrarni liberalci so lansko leto tako le opovali našega kmeta: **Nerazsodna masa, ki večinoma ne zna čitat, zato ne more ničesar misliti s svojo glavo.** Liberalci so zraven tega dostavili, da je naš kmet neumen, zabit, hudobno otroče, polčlovek, itd. in A. Gabršček je rekel še, da slovenski narod ne sme pričakovati svoje rešitve od kmetov.

Najhujši naši narodni nasprotniki si ne upajo zapisati tako hudobnih in za naše kmečko ljudstvo poniževalnih psov. Ali so se morali smejati naši narodni sovražniki, ko so to čitali. Potem ni nobeno čudo, ako je naš narod povsod teptan in zaničevan, ko ga lastni sinovi tako ponužujejo! Sramota! Poštano slovensko ljudstvo, spreglej!

Doslednost „Sočnih“ dopisnikov. Zadnja „Soča“ je priobčila neki dopis z Otlice v ajdovskem sodnem okraju. Dopisnik, najbrž kak letovičar, se je prelevil v mladega rokodelca, ki je študiral šole na Otlici. Zaletava se v oltiškega, kajpada, nunca, ker namejava ta prve dni meseca septembra prirediti na Otlici sv. misjon. Posebno se jezi na nunca zaradi tega, ker podučuje tudi med počitnicami otroke v krščanskem nauku. Dopisniku se namreč smilijo otroci, ker morajo hoditi po hudi vročini h krščanskemu nauku. Ravno v istem dopisu pa pravi, da je na Otlici jako prijeten hlad in da se nahaja zaradi tega letos tam tudi mnogo letovičarjev. Torej letovičarji imajo na Otlici prijeten hlad, in le otroci, ki hodijo h krščanskemu nauku, imajo hudo vročino. Taka doslednost ni vredna res niti mladega rokodelca, ki je študiral šole na Otlici, kaj pa še škrica, ki je študiral najbrž šolo na visokih Šolah!

Krompir je Mrmoljo tako zakopal, da ne more izlesti izpod njega. Upije, se priduša in roti kmete, naj mu za božjo voljo verujejo, da je on tisti mož, ki je kmetom tekom dveh let porinil v njih žepe — čuje — 178.000 K! Za počt! Mi pravimo pa ravno narobe, in to pravijo tudi kmetje iz Št. Andreža, Sovodenj in Št. Petra, da je Mrmolja samo letos pri krompirju poskrbel za to, da ni prišlo 178.000 K in še veliko več v kmečke žepe, ker ni izpolnil danih obljud. Zaradi teh tisočakov in stotisočakov so se tudi dvigale kmečke pesti nad Mrmoljo, ker kmetje so prepričani, da so jih agrarci z lepimi obljudbami **slepili**. Mrmolja računa in računa v svojem „Glasu“ in na pomoč mu prihaja tudi mojster skaza. Računi mu seveda štimajo, ne štimajo pa kmetom, katerim so zmanjkali samo letos pri krompirju **stotisoči**. — Lansko leto se je jezik Mrmolja v „Glasu“ in na shodih, da zadruga ne more pokazati nobenih uspehov zaradi tega, ker predsednik in drugi odborniki nočejo pri zadrugi ničesar delati. Sedaj pa piše v „Glasu“, da je on v treh letih koristil kmetom za 178.000 K z njegovo zadrugo. Mi pa pravimo: Dokler so vodili zadrugo pametni može, t. j. lansko leto in predlanskim, je bilo res nekaj doseženega, ko pa je Mrmolja iz zavisti nad tem uspehom zabavljal ter žugal, da pomete vse odbornike z načelnikom vred in da stopi on na čelo kupčiji, kateri je letos v resnici stal, je vse zapackal na velikansko

škodo kmetov, katerim je poskrbel, da so ostali njih žepi skoraj prazni. — To je resnica, kateri ne more oporekat tudi, ako se na glavo postavi. Njegove slepilske številke naj pa lepo ohrani za bebce!

Odiranje vojakov pri vajah in manevrih. — Državno vojno ministerstvo je izdalо odredbo, s katero se zaukuje poveljnikom, da takoj naznanjo vsako odiranje in oškodovanje vojakov, katero tako radi izvršujejo krčmarji in trgovci nad vojaki pri vajah ali manevrih političnim oblastim za nadaljnje korake.

Razpisani štipendij. — Z začetkom prvega semestra 1909/10 je razpisani štipendij v znesku 350 K, ustanovljen po baronu Rottenburg-u za gimnazije. Pravico do štipendija imajo ubogi dijaki, ki so pridni in lepega vedenja, pripadajoči goriško-gradiščanski grofovini, vpisani v goriško gimnazijo brez ozira na njihovo pokolenje ali veroizpoved. Prosilci morajo vložiti svoje prošnje potom vodstva c. kr. gimnazije na c. kr. namestništvo v Trstu do 30. oktobra t. l. Prošnji morajo priložiti: 1) rojstno-krstni list; 2) spričevalo v cepljenju koz; 3) ubožni list; 4) dve zadnji semestralni spričevali; 5) potrdilo pristojnosti v goriško-gradiščansko grofovino.

Laško učiteljsče v Gradiški. — Županstvo v Gradiški je dobilo te dni ministrski odlok, s katerim se dovoljuje otvoritev prvega tečaja laškega učiteljsča z nastopnim šolskim letom.

Najdeni mozaiki. — V Ogleju so našli 4000 kvadratnih metrov mozaikov. Pod stolno cerkvijo se kopije že daje časa ter spravlja na svetlo starinske reči. Mozaiki so iz dobe Konstantina Velikega. V Ogleju je prišel radi tega rektor dunajske univerze dr. H. Swoboda.

Odlikovani delavci. — Namestnik v Trstu je podelil častno svetinjo za 40 letno zvesto službovanje delavcem železnice Petru Kavčič, Antonu Vidmar, Tomažu Intihar v Gorici, Jakobu Desebino v Tržiču in Mihi ČernJAVA v Nabrežini.

Svarillo. — Pri somišljenkih, zlasti po župniščih, se oglaša zadnji čas neki možki, srednje postave, suhljatega, ostarlega obraza in plešaste glave, ki se izdaja za jurista Obermana, člana „Zarje“, baje doma iz Radovljice na Dolenskem. Naglas ima hrvaški in tolčemo malo latinščine. Pravi vedno, da potuje s splitskega sestanka. Svarimo pred njim, ker ni identičen z juristom Obermanom. Po krivici si je prilastil nekaj njegovih dokumentov in sedaj že njimi slepari. Lani je uganjal jednake burke in se izdajal za medicinca Arnška. Prosimo, da se ga čimprej izroči roki pravice.

Ladješčina v Tržiču. — Govori se, da namerava vlada nakupiti ladješčino v Tržiču in jo spremeniti v ladješčino za vojne ladje. V tej zadevi se je baje mudil zadnje dni v Tržiču admiral grof Montecuccoli.

Pozor izseljencem! — Ministerstvo notranjih stvari naznanja, da oblastnije v Ellis-Island (Severna Amerika) ne dovoljuje izkrcanja onim, ki nimajo 25 dolarjev pri sebi in vozni listek do namenjenega kraja. Ob enem svari ministerstvo izseljence, naj se ne podajo v oni kraj in še manj v notranje ozemlje, ker so delavske razmere tako slabe.

Nova banka na Dunaju. — V jeseni se otvoril na Dunaju nova banka. Banka se bo pečala v prvi vrsti z agrarnim in industrijskim kreditom. Delniška glavnica bo znašala 10 mil. K v delnicah po 400 K.

Mestne novice.

Im Semenj sv. Jerneja. — V torki smo imeli v Gorici semenj sv. Jerneja, ki pa ni bil posebno dobro obiskovan.

Spoloh izgublja stari semnji v našem mestu svojo veljavo, odkar imamo po deželi vse polno raznovrstnih prodajalnic in odkar imamo več železniških zvez z mestom. Ljudje, ki potrebujejo namreč kaj od mesta, pripeljejo se zdaj vanje lahko vsak dan in ob vsaki urzi z malimi stroški, dočim je poprej mnogo stala vožnja, posebno iz oddaljenih krajev in so ljudje navadno le ob nekaterih določenih dnevih prihajali v mesto in sicer več njih z jedno in isto vozno priložnostjo, da jih je na ta način vožnja manj stala.

in Smrtna kosa. V torek so pokopali v Gorici vpokojenega poštobrzozjavnega ekspedienta gospoda Ivana Čičigoja rodom Solkanca.

in Poslovodja tukajšnje okrajne botniške blagajne, Leopold Travani je bil te dni odpuščen iz službe. Travani je vodil to blagajno nad 20 let.

in Nagla smrt. — Mizarski mojster Jože Battig, star 58 let, stanujec pod Gradom je v torek predpoludne peljal voz deski. Prišedši do kavarne „Corso“, zgrudil se je hkrat na tla in ko soga pripeljali domov, bil je že mrtev.

Iz goriške okolice.

g. Vabilo k veselici, katero priredi „Kat. slov. izobr. društvo“ v Solkanu na vrtu g. župana Anton-a Mozetič, v nedeljo dne 5. sept. Začetek ob 4. uri popoldne s sledеčim sporedom: 1. „Slovan na dan“, mešani zbor. 2. Govor. 3. „Nežka z Bledu“, igra v petih dejanjih. 4. „Sloveniji“, možki zbor. 5. „Špacakaminček“, prizor. 6. „Velikonočni“, deklamacija. 7. „Zamorec“, Šaljiv prizor. 8. „Venček narodnih pesmi“, mešani zbor. 9. Srečanje. Po dokončanem sporedu se vrši prosta zabava. Vstopnina k veselici: Stojišča 40 v, sedeži I. vrste 1 K, II. vrste 80 v.

O pomba. Veselica se torej ne vrši, kakor omenjeno v torkovi „Gorici“ v nedeljo 29. t. m., marveč v nedeljo dne 5. septembra.

Iz ajdovskega okraja.

a Brje pri Rihemberku. Svobodomisinci na Brjah so zavili, ker smo jih potipali tam, kjer najbolj občutijo. O neki opici pišejo in pa da je nek „klerikalec“ izjavil, da noben klerikalec ni pošten. To vam je natvezal znani pucmojster, ki je svojo čast in veljavo prespal v nekem hlevu. O posojilnični zgubi pa le molčite. S tem kažete, kako bi se neznansko veselili, ako bi ista bila, a je ni, škodoželjnež! Župnik in kaplan nista prav nič obvezana nobeno zgubo povrniti. Bodite brez strahu zaradi tega! Če ste pa vi za vašo brejsko posojilnico navezani plačati zgubo, potem vas po vsej pravici lahko prijemljene strah. Ali se spominjate, dopisnik črnega „Primorca“ na dopise, ki so blatili pokojnega g. župnika in tudi sedanjo č. duhovščino v Kamnjah. Ako ne boste pri miru pustili oseb, katere vam ničesar ne zadevajo, vam vaše starodavne litane ponatisnemo, da jih bo „farovški slikar“ bral lahko brez načnikov....

Iz kanalskega okraja.

kl. Vabilo k veselici, katero priredi „Katoliško slov. izobraž. društvo“ v Desklah dne 29. t. m. na dvorišču g. velepos. Fr. Kodelja s sledеčim sporedom: 1. „Naš čolnič otmimo!“ S. Gregorčič; deklamuje Kristina Zimic. 2. „Pomlad“, Hr. Volarič; poje domači mešani zbor. 3. „Francosko-pruska vojska“, igrokar v enem dejanju. 4. „Divja rožica“, Hr. Volarič; poje dekleta domačega društva. 5. „Kukavica — modra ptica ali boj za deto“; veseloigra v 4 dejanjih. 6. „Ženin kos“, Ivan Laharnar; poje mešani zbor bratskega društva iz Avč. 7. „Naš narodni dom“, S. Gregor-

čič; deklamuje Rudolf Kodelja. 8. „Vprašaš, čmu da sem Slovenka?“; poje domači mešani zbor. 9. Srečolov. Vstopnina: I. sed. 1 K, II. sed. 60 v, stojišča 40 vin. Odbor.

Iz tolminskega okraja.

t Iz volčanskih hribov. — V volčanskih hribih željno pričakujemo izid novih deželnozborskih volitev. Od dobrih, za ljudstvo vnetih mož je odvisno prihodnje šestletje. Naša doba se mi zdaj podobna dobi za časa rimskega cesarjev, rimska doba. Velikanske množice priprtega ljudstva so bile usužnjene in v verige ukovane ter morale pri slabih oblekih in hrani obdelovati neizmerne italijanske planjave, za bogate rimske samopošnike. Ravno tak tiran našega ljudstva je dandanašnji kapitalizem in liberalizem, ki psuje in obrekajo za pravico in resnico vnete može. Ti so jim na poti, da ne morejo z ljudstvom pometati kakor se jim poljubi. Vse, kar je poštenega in dobrega, vse to so nam obdržali možje katoliških načel in prepričanja skozi vsa stoletja do današnjih časov kljub besnim napadom ljudi sovražnikov.

Dragi volilci! Liberalno tiranstvo bi nas zadelo, ako ne bi šli vsi na volišče za vero, svobodo in blagostanje! Vsi v boj za načela Slov. Ljud. Stranke, za katoliška načela! Ta stranka je za blagor ljudstva že veliko storila kljub vsemu nasprotovanju zlobnih ljudi! Strelijajo naj še tako strupene pušice na nas, ki pa bodo odletavale z naših poštenih prs nazaj. Ker nimajo resničnega uzroka nas tožiti in grditi pred svetom, skrivajo se za lažjo. Ločite dobro zrno od ljlake, da spoznate svoje prijatelje in se preč obrnete od sovražnikov.

Lepodolski!

t Tolminska okolica. — Čudno se mi vendar zdi, da ni nihče omenil v Vašem cenjenem listu volilnega shoda, ki ga je imel „neodvisni“ in „samostojni“ liberalni kandidat za deželnih zbor trgovca Jos. Vrtovca v Tolminu na javnem trgu dne 15. avgusta. Ta dan je namreč priredilo liberalno „Prostovoljno gasilno dr.“ javno tombolo in seveda tudi neizogibni ples. Kakor hitro je bila tombola opravljena, je zopet zatobil neki gasilec na rog, ljudje so se začeli spogledovati, češ: kaj bo to? in glej čudo, na odru smo imeli čast videti „neodvisnega“ in „samostojnega“ kandidata Vrtovca, ki je dajal z rokami znamenje, naj se mu približajo ljudje. Ko so prišli ljudje bliže — je bila to čudna mešanica: otroci, ženske, možje, — je povedal, da se bo vršil volivni shod in predlagal predsednikom nekega Brešana, kateri ima to čast pri vseh liberalnih, „agrarnih in „neodvisnih“ shodih. Predlog obvelja. Nato dobi besedo Vrtovec, ki začne nekaj kvasiti o deželnem zboru, o obstrukciji, o njegovi „samostojni“ in neodvisni kandidaturi, povedal je, da mora biti učiteljstvo „primerno“ plačano(!), se zagnal v naše poslance, in pri tem gledal, kako se mu izgubljajo poslušalci izpred nosa. Potem ga je nadlegoval še neki „zli duh“, (katerega naj blagovoli g. kandidat pri svojem drugem shodu imenovati, da bodo vedeli ljudje zanj); in ko je še povedal, da je delal 20 let za druge in da bo zdaj sam zase (smeh med poslušalci) ter da nima najmanjšega greha na vesti, da je čist kot solnce na nebu, je prenehal govoriti. Nato je še predsednik povedal nekaj puhlih „Sočinih“ fraz — toda tačas je bilo le še nekaj poslušalcev, ker so se drugi večinoma že poprej poizgubili in z njimi tudi jaz. Potem pa ne vem, kako se je končala ta ceremonija.

Naj priponim nekaj k temu. Ker se le ni hotel spomniti Vrtovčev šef Gaberšek na njegovo 30 letno delovanje, ga je ta sam opozoril s svojo kandidaturo. Bomo videli, koliko časa

bo „samostojen“ in „neodvisen!“ Njegove besede o „primernih“ učiteljskih plačeh so pač že nesramne! Kmetu pomagajo najprej, potem šele drugim stanovom! On je na robu prepada. Če bi imel kmet dohodke, katere imajo učitelji, bi bil drugi gospod kakor je zdaj. Sicer ne verujem, da bi bil kateri kmet tako neumen, da bi glasoval za Vrtovca, ki bo delal, ako bo izvoljen, le „s a m z a s e“. Pripomniti je treba, da je bil poprej učitelj, sedaj je pa trgovec — torej bo delal za učiteljstvo, trgovce in krčmarje. Kmet mu bo deveta brig! Mi kmetje pa bomo volili može, ki imajo srce za kmeta, ki pozna njegove težnje, ki bodo delali za ljudstvo in ne s a m i z a s e kot obljuduje Vrtovce.

Iz kobarškega okraja.

kd Poslano. — Jaz, seveda le za svojo osebo prekličem govorjenje o 60 K, katere naj bi dobil za časa prejšnjih volitev g. Fr. Rakušček v Starem selu.

Pribijem ob enem pa to: Ko sem to govorico slučajno v privatni družbi omenil, sem govoril na podlagi izjave g. R. V. v Starem selu, ki so jo tudi drugi slišali! Sapienti sat! Jos. Lovrenčič.

Iz cerkljanskega okraja.

c Cerkno. — Kmečka zveza za cerkljanski sodni okraj vabi vse naše člane na redni občni zbor, ki bode v nedeljo, dne 29. avgusta ob 2. uri popoldne v dvorani „Gospodarskega doma“ s sledеčim dnevnim redom: 1. Poročilo, načelstva; 2. Slučajnosti. Odbor.

c Telovadni odsek „Orel“ v Cerknem priredi kegljanje na dobitke na kegljišču g. Ant. Mlakar v Cerknem, katero se prične dne 29. t. m. in se zaključi 19. septembra t. l. ob pol 3. uri popoldne z razdelitvijo dobitkov. Na to sledi ob 3. uri v prostorih „Gospodarskega doma“, ljudska veselica: z govorom, petjem in igro „Za križ in svobodo“. Vstopnina k veselici: sedeži 60 v, stojišča 40 v. Redni in podporni člani „Orla“ so vstopnine prosti. Prebitek kegljanja in veselice je namenjen za nabavo telovadnega orodja. Odbor.

Iz komenskega okraja.

Pozor na volilne imenike!

Sliši se, da imajo liberalni župani na Krasu ukaz od izvrševalnega odbora, naj skrčijo dobo glede upogleda v volilni imenik. Neki napredni župani je razglasil preteklo nedeljo, da bode imenik razpoložen v pogled od 31. avg. do 3. septembra. Zaupniki, pozor na taka postopanja! § 3. volilnega reda pravi, da mora vsaki župan razpoložiti volilni imenik skozi 14 dni v pogled v občinski pisarni. Take nepostavnosti naj se takoj naznanijo na glavarstvo!

km Škrbina. — Odkar so šol. počitnice, smo Škrbinci tako srečni, da beremo v časnikih že tretji dopis iz Škrbine. Kdo piše, ne vemo. Le-to vemo, skoro vsi Škrbinci, da se je eden naših „veleučenjakov“ enkrat zastonj trudil, kajti uredništvo je vrglo njegovo modrost v — koš in ne v — svet.

Ti domišljavi dopisniki morajo biti pa na vsak način socijaldemokrati. Tisklepamo iz tega, ker so se spravili najprej v „Edinosti“ na bralno društvo in na krčmarja Adamiča, čeravno sta društvo in krčmar napredna; sedaj pa so se spravili v „Soči“ na organista in deloma na gosp. žup. upravitelja, kot „pristna klerikalca“. Domišljavci sicer ne zaslužijo, da jim odgovarjam, vendar jim moramo javno pritrđiti, da ako je kdo: „čuden“, „naravnost smešen“, ter „do skrajnosti nespameten“, zdi se mu vse „čudno“, naravnost „smešno“ ter „do skrajnosti nespametno“. In taki čupaki so Škrbinski „Edinostni“ in „Sočini“ dopisniki!

Ker se ti dopisniki boje, kakor bremo v „Soči“, da se ustanovi v Škrbini „Marijina družba“, povemo jim, da ni še čas za to ustanovitev. Naj bodo le potolaženi! Škrbinski fantje pa bodo imeli do ustanovitve „Marijine družbe“ še dovolj časa, peljati kakega „veleučenjaka“ v „vas“ pred svinskim hlevom, kakor so peljali pred dnevi tiste, ki jih domišljavi Škrbinski dopisniki dobro poznajo!!

km Škrbina. — Na dopis „Soče“ št. 94. z dne 19. t. m. v katerem se mi očita, da so mi pevci ponujali 45 K odškodnine za poučevanje petja za veselico, izjavljam, da je to popolnoma neresnično. Tudi me ni nihče vprašal, naj bi poučeval petje v ta namen. Da sem bil siljen nastopiti z dekleti — in ne z deklicami, krivi so edinole pevci in ne jaz. Jaz sem bil vedno pripravljen za poučevanje, a pevci so se kujali.

Josip Čotar, organist.

Loterijske številke.

21. avgusta.

Dunaj	26	59	23	54	40
Gradec	4	41	88	57	30

Oznanilo.

Podpisani najljudne priporoča si. občinstvu, posebno Bricem svojo prodajalno jestvin, v kateri se nahaja raznovrstno boljše in ceneje blago kot v mestu. Blago dobiva naravnost iz tovaren. Zraven tega priporoča tudi svojo

gostilno,

v kateri toči izvrstno brisko vino. Kuhinja z gorkimi in mrzlimi jedili. Vse po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem udani

ROŽIČ MIHA,

trgovec jestvin in gostilničar

Oslavje št. 141.

Naznanilo.

Naznanjam vsem cenj. starišem, ki pripeljejo meseca septembra svoje sinove in hčere v razne goriške zavode, da sem v tovršno cene posebno znižal, ter se priporočam vsem onim, kateri bodo potrebovali raznovrstnih oblek, najljudneje, za prijazen obisk.

Spoštovaje

FRANC RAVNIKAR.

Gorica, Raštelj 16.

Ciril-Metodova družba in Svobodna Misel.

Pod tem naslovom je priobčil „Slovenec“ v svoji 187. štev. ta-le članek:

„Ciril-Metodova družba se je pokazala za svobodomiselnou družbo, ki razširja načela, nasprotina slovenskemu ljudstvu. Družba je danes le filiala izvrševalnega odbora narodno-napredne stranke. Da bo pa popolnoma jasno, v kakem razmerju je Družba sv. Cirila in Metoda s takozvano svobodomiselnostjo, objavljamo sledeči temeljiti dopis od goriškega somišljenika, na katerega opozarjam vse naše liste, zlasti obmejne. zadnja krinka mora od Družbe pasti, vso jo morajo spoznati, kakšna je v resnic!“

**

„Kdor količaj pozna zgodovino slovenskega javnega življenja, kdor je opazoval, kako se je zanašala in se še zanaša brezverska svobodomiselnost v našo domovino, kdor je zasledoval taktiko svobodomislecev, sosebno kar se tiče Družbe sv. Cirila in Metoda, ta je vedel, da tudi v tej prepotrebeni družbi ne bo dolgo vladala sloga. Zakaj ne?“

„Stari liberalci so bili sicer svobodomisinci, a so vendar vedeli, da je v družbi potrebna sloga, ki je pa mogoča le na katoliškem slovensko-narodnem stališču in tega so se tudi držali. Pred približno desetimi leti se je pa porodila med slovenskim dijaštvom nova struja, takozvana narodno-radikalna dijaška struja. Ta struja je prinesla nekaj novih idej in je s pomočjo hinavščine, s pomočjo mamljivih fraz, kakor: „mi smo le narodni“ ali: „vera je vsakega posameznika privatna stvar“, so si pridobili pretežno večino slovenskega dijaštva. Začetka res niso navidezno nastopali proti veri, tako da so simpatizirali s to strugo ljudje naše stranke in celo nekateri duhovniki so hodili na radikalne sestanke, ko so pa imeli večino dijaštva na limanicah, so začeli kazati pravo barvo. In iz te struje so izšli ljudje, ki so s svojim nesramnim nastopom na skupščini v Bohinjski Bistrici povzročili nesporazumlenja v družbi. Kakšne namene imajo ti ljudje, hočem na kratko pokazati. Dne 7. in 8. septembra 1908 so imeli slovenski svobodomislici, ki izdajajo s sredstvi mednarodne framsanske zveze v Bruselju mesečnik „Svobodna Misel“, svoj prvi sestanek v Ljubljani, na katerem je bilo posebno močno zastopano narodno-radikalno dijaštvu, ki je vedno trbilo da je „vera privatna stvar posameznika“, in sicer, in to je povdarjati, je bilo, kakor povzemo iz glasila narodnih radikalcev, oficijelno zastopano narodno-radikalno dijaštvu na sestanku svobodomislecev. Ravnato so na sestanku imeli vodstvo narodni radikalni študenti. Govore sta priobčila „Slovenski Narod“ deloma pa „Svobodna Misel“, mi se pa omejimo le na nekatera izvajanja. Tako smo čitali: „Svobodomislici pravimo: vsak, kdor se odkrito priznava nasprotnikom kotolice, je naš sodelavec.“

Svobodomislici priznavamo odkrito in odločno, da smo odločni protiklerikalci, protikatoličani! Kdor se je že odrekel katoličanstvu, komur je na tem, da se propagira protikatoliško gibanje, ter se razširi svobodna misel, naj podpira protiklerikalno časopisje in naj pristopi v vrsto svobodomislecev!“

(Dalje prihodnjic!)

Novi deželni in volilni red.

(Dalje.)

Glasovanje se pričenja s tem, da oddajo členi volilne komisije svoje glasovnice.

Nato oddajo glasovnice volilci po tistem redu, kakor prihajajo volit.

Vsek volilec mora, ko odda glasovnico, pokazati svojo izkaznico.

Predsednik komisije prečita iz glasovnice ime volilčeve, prevzame od slednjega zloženo glasovnico in jo položi neodprt v volilno posodo.

Kdor voli kot pooblaščenec, mora izročiti pooblastilo volilni komisiji.

§ 42. Ako nastanejo med glasovanjem dvomi glede identitete volilca, odloči tozadenvno volilna komisija takoj.

§ 43. Oddajanje glasovnic od strani posameznih volilcev se mora zaznamovati v to določenem razpredelu v volilnem imeniku zraven imen volilcev.

Ta zaznamovanja izvršuje zapisnikar, dočim vpisuje član komisije osebe, ki oddajo glasovnice, v glasovalni zaznamek.

V glasovalnih zaznamkih se vpiše imena oseb, ki oddajo svoje glasove osebno, oziroma, ko se gre za glasovanje s pooblastilom v volilnem razredu veleposestva, imena pooblaščencev, kakor tudi oseb, za katere glasujejo. Glasovalni zaznamek tvori kontrolo nad zaznambami o oddanih glasovnicah, vpisanih volilnih imenikih.

§ 44. Volitev mora končati praviloma tekem v to določenega dneva. Ako pa nastanejo okoliščine, ki bi branile začetek, nadaljevanje ali sklep volitve, more jo volilna komisija s pritrditvijo volilnega komisarja podaljšati ali preložiti za naslednji dan.

Podaljšanje ali preložba se mora pravočasno razglasiti na v kraju običajen način.

V označenih slučajih mora komisija zapečatiti spise in volilno posodo z glasovnicami, ki so že v njej, dokler se volilno opravilo ne nadaljuje.

§ 45. Oddajanje glasovnic se mora skleniti ob določeni uri. Volilci pa, ki so prišli v volilnico pred potekom sklepne ure, ne morejo se izključiti od glasovanja.

Volilna komisija se prepriča potem, da odgovarja število volilcev vpisanih v glasovalnem zaznamku, številu oddanih glasovnic, nakar preide k skrutiniju (štetu glasov).

Predsednik komisije prečita glasno imena, napisana na glasovnicah; ta imena mora vpisati član komisije v glasovnik. Glasovnik se sestavi tako, da se vpiše vsakdo, ki dobi glas kot poslanec, z imenom in zraven njegovega imena pristavi številka ena, pri drugem glasu, ki pride nanj, se pristavi številka dve, pri tretjem številka tri itd.

Drug član komisije vodi v svrhu kontrole na isti način enak glasovnik.

§ 46. Glasovi, ki pridejo na osebo, katera v smislu § 22. ni izvoljiva; glasovi, ki so vezani na pogoje, ali so jim pristavljena naročila za tistega, ki se voli; končno glasovi, iz katerih se ne more razločno spoznati osebe, katere veljajo, so neveljavni in se ne štejejo.

Prazne glasovnice se ne smatrajo za oddane.

O veljavnosti glasov odloči volilna komisija.

Ako je zaznamovano ime osebe na isti glasovnici večkrat, šteje se pri štetju glasov le enkrat. Ako ima glasovnica više število imen od števila poslancev, ki se imajo izvoliti, se ne štejejo število presegajoča imena, napisana na koncu glasovnice.

Ako ima glasovnica manjše število poslancev, ki se imajo izvoliti, je ista vzlinc temu veljavna.

(Dalje prihodnjic)

Droblinice.

Koliko dobi Evropa od ameriških izseljencev. — V Zjednjenih državah živi približno 15 milijonov evropskih izseljencev. Ti pošljejo na leto svojim

sorodnikom in rojakom okolo ene milijarde mark. Največ ameriškega denarja dobe Italijani, katerih je v Ameriki nad dva milijona. Avstriji pošljejo letno 260 milijonov, Angleži in Rusi 100 milijonov in Nemci 60 milijonov mark.

Zanimive številke. — Piva se je navorilo na Avstrijskem leta 1908 nekaj nad 20 milijonov hektolitrov, 340.000 hl manj nego l. 1907. Kot vzrok tega nazadovanja se imenuje dobra vinska in sadna letina ter pivni bojkot v alpskih in čeških deželah. Poročilo tobačne režije za l. 1908 pa je hujše, ker pravi, da se je porabilo za 6% več tobaka, ko prejšnje leto, ali pa, da se je potrošilo za 14 milijonov kron več za tobak ko l. 1907.

Koliko velja vojaštvo? — Izdatki za vojaštvo so določeni za to leto v posameznih državah takole: Angleška 1532 mil. K, Nemčija 1452,2 mil. K, Rusija 1348,4 mil. K, Zjednjene države 1158 mil. K, Francija 1115 mil. K, Avstrija 541 mil. K, Italija 443 mil. K in Japonsko 402,6 mil. K. V celoti pogoltna torek vojaštvo teh 8 držav nad 8000 milijonov kron!

Prstan cesarjeviča Rudolfa? — V Gorenjskih gozdih na Solnograškem je našel nek pastir dragocen prstan s črko R. Strokovnjaki izjavljajo, da je prstan umrlega cesarjeviča Rudolfa.

Ponarejeni denar. — Policija je aretirala v Kolnu tri ponarejevalce bankovce po 20 kron. Vzela jim je stroje ter nekaj sto bankovcev po 20 K. Te bankovce so razpečevali večinoma po Galiciji. Bankovce se lahko pozna po tem, da imajo vsi isto serijo (1339 na nemški) in Številko (043.208 na ogerski strani).

Cela vas pogorela. — Vas Duškovec pri Krapini je v nedeljo dopoldne popolnoma pogorela. Nekaterim vaščanom je prav vse pogorelo.

Za kratek čas.

Časovno. — Jurij: „Zakaj pa tvoj sošed prodaja blago pod svojo ceno?“ — Jože: „Popolnoma prav; kajti za manj, kakor je on dal za blago ne more ga prodajati, ker on sploh niti vinjarja ni plačal za njega.“

Pot v nebesa. — Župnik si je dal pred župniščem napraviti lepo cesto ter pomaga tudi on sam pri delu. — Neki uradnik iz mesta prišedši tja ogovori župnika zaničljivo: „Kakor vidim, delate lepo cesto, ali to ni pot v nebesa“. Župnik odgovori: „To seveda ni, ker bi bil zares velik čudež, da bi videl vas na njej.“

Sprejmejo se na hrano in stanovanje, tudi samo na stanovanje, **dijaki** in kandidatinje proti zmernim cenam. — Dobra hrana in vestno nadzorstvo. Gorica ulica Ascoli št. 9 l. nadstropje.

Kell-ov lak

najboljši lak za tla mehkega lesa. —

Keil-ova bela prevlaka (glazura) za umivalne mize 90 vin.

Keil-ova pasta za črevje po 30 v.

Keil-ov lak za zlatenje okvirje 40 v.

Keil-ovo leščilo za pode 90 v.

Keil-ov lak za klobuke v različnih barvah ima vedno v zalogi tvrdka:

Konjedic & Zajec, Gorica.

Postojna: Anton Ditrich.

Reka: mirodilnica F. Jechel.

Ljubljana: Leskovič & Meden.

Mali Lošnji: G. P. Budna.

Pulj: Augusto Zuliani.

Rovinj: Giuseppe De Vescovi.

Šibenik: Fausto Inchiostri.

Tolmin: Lud. Kacaiura.

Naznanilo.

„Centralna posojilnica registrirana zadruža zomejeno zavezo“ v Gorici naznanja, da bode obrestovala pričenši s 1. januarjem 1909 hranilne vloge po 4½% (štiri in pol od sto)

Posojila se bodejo dajala članom:

- na vknjižbo po 5½% (pet in en četrt od sto);
- „menico oziroma poroštvo po 6% (šest od sto).“

Posojila na mesečna odplačevanja ostanejo nespremenjena tako, da se plačuje od vsach 100 kron 2 kroni na mesec.

GORICA, 4. novembra 1908.

ODBOR.

Slovenska manufakturna trgovina

Franc Ravnikar

GORICA — Raštelj 16 — GORICA

priporoča slavitemu občinstvu svojo veliko zalogi raznovrstnega oblačilnega blaga po najzmernejših cenah.

Postrežba fočna in solidna!

Podpisani priporočam veleč. duhovščini in p. n. slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo izvrstno

delavnico.

Izvršujem točno in pošteno po nasejših vzorcih. Pričakujem obilnega naročila in bilježim

z odličnim spoštovanjem

IVAN ŠULIGOJ,

krojaški mojster

ulica sv. Antona 12, GORICA.

urar c. kr. državne zeležnice
v GORICI, Gosposka ulica št. 25.

Proda se

oprava za prodajalnico manufakturnega ali pa špecijskega blaga. — Kje, pove gospod **Tedor Hribar** v Gosposki ulici, ali pa naše uredništvo.

Odlkovana pekarija
in sladčarna

K. Draščik

v Gorici na Kornu

(v lastni hiši)

Izvršuje naročila vsakovrstnega pečiva, torte, kolače za birmance in poroke, pince itd. Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali orig. buteljkah. Priporoča se sl. občinstvu. Cene jako nizke.

VIKTOR TOFFOLI GORICA

Velika zaloga oljkinega olja iz najugodnejših krajev

Jedilno olje po 96 v. liter	
Jedilno fino	K 1:04
istrsko	" 1:20
Corfu	" 1:20
Puglie	" 1:28
Jesih vinski	" 2-
Marsiglia	K 1:28
Bombay	" 1:20
Bari	" 1:40
Lucca	" 1:60
najfinješ "	2-
Milo in luči.	

Priporočam če duhovščini in cerkevni oskrbištvom.

Edina zaloga oljkinega olja v Gorici, via Teatro 16 in via Seminario 10.

Peter Cotič,
čevljarski mojster, Gorica,
Gosposka ulica 1
Raštej 32.

Zaloga vsakovrstnih čevljev za odrasle in otroke. Naročila z dežele se po pošti razpošljajo. Cene zmerne.

Edino zastopstvo najboljšega čistila za črevlje in usnje v prid družbe sv. Cirila in Metoda.

ANA LIKAR

naslednica G. Likar

V GORICI -- Semeniška ulica štev. 10.

Velika zaloga

pisarniških in šolskih potrebščin.

Raznovrsten papir in papirnati izdelki

Knjige : molitvene, šolske, vpisovalne itd.

Svete podobe.

Tiskovine za duhovnije in županje.

Tiskanje zasebnih tiskovin : računov, napisov itd.

Pergamentna papir za zavijanje masla.

Svilen papir in peresa za umetne cvetlice

Svetilke in okraski za veselice.

Velika Izbera razglednic.

Albumi za razglednice, poezije in slike (fotografije.)

Preskrbuje se vezanje knjig ceno dobro in lepo.

Dobra postrežba, vse po užki cenah.

Lekarna

Cristofoletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice

s snamko sv. Antonia Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je ne-prekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepijo želodec, storč, da agine v kratkem času omotica in šivotna lenost (mrivost). Te kapljice tudi storč, da človek raje je

Cena steklenici 60 vin

Rojakil Spominjajte se ob vsaki priliki „Šolskega Doma“

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu v mestu in na deželi naznanjam, da smo prevzeli od g. Ant. Jeretiča

mirodilnico in papirnico
v tekališču Josipa Verdija,
(tlik sadnega trga.)

Za mnogobrojen obisk se toplo priporočamo

Toroš-Drobnič & drug.

Ljub tovariš

v dolgih zimskih večerih je gotovo gramofon. Gramofone vseh vrst, tudi avtomatne, prodajam po najnižjih cenah od 40 K naprej. V zalogi imam slovenske plošče in orkestrijone. Priporočam šivalne stroje v največji izberi od 38 K naprej. Prodajam tudi na obroke. Zagotavljam slavno občinstvo, da bo pri meni najbolje postreženo.

Ignac Šuligoj, urar, Sv. Lucija ob Soči.

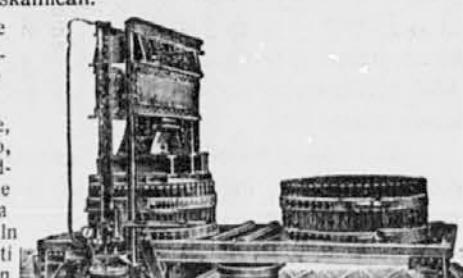
Majboljše Vinske stiskalnice

„Ercole“, najnovješega in izvrstnega sestava so

„Syphonia“ so najboljše

Posode za grozdje, sadje, plugi za vino, grade, sušilnice za sadje; ročne stiskalnice za seno; mlatinice za

viščno, mlatinice za pšenice stitnice za žito, rezalne stroje za krmlo in ročnimalni za žito, razne velikosti se še raznidergi gospodarski stroji. — Izdelujejo in prodajajo z jamstvom kot posebnost najnovješe, izborne, priznane in odlikkovane

Nagrjeni v vseh državah z več ko 600 zlatimi, srebrimi in častnimi kolonjami. Ilustrirani ceniki in mnogobrojni pohvale v dokaz.

Preprodajalci in zastopniki se iščajo povsodi, kjer še nismo zastopani

Svoji k svojim!

Staroznana narodna tvrdka:

Anton Iv. Pečenko

GORICA, ulica Jos. Verdi 26, postreže pošteno in točno s pristnimi belimi in črnimi vini iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; potem s pylzenjskim pivom „prazdroj“ iz slovečke „Meščanske pivovarne“, in izbornim protivinskim pivom iz pivovarne kneza Schwarzenberga v Protivinu na Češkem, in sicer v sodčkah in steklenicah; z domaćim pristnim tropinovcem I. vrste, lastnega pridelka v steklenicah.

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrskih države v sodih od 56 lit. naprej franko goriška postaja.

Cene zmerne.

POZOR!

Edini specijalist - optik

J. Primožič

Gorica na Kornu št. 13,

priporoča svojo bogato zalogu optičnih predmetov kakor raznovrstna očala bodisi niklasta ali zlata v vseh števkah. (Bergkristal); leče itd. vse le po zdravniških predpisih.

Velika izber: barometrov, topomerov, zdravniških topomerov, kukal za lovce in hibolazce, vase za vino, žganje in razne druge tekočine, mikroskopov ter drugih predmetov spadajočih v to stroko.

Popravila se izvršujejo točno in po zmernih cenah. — Cena blagu konkurenčna.

Na željo se pošilja blago tudi na dom. Za mnogobrojna naročila se toplo priporoča

J. Primožič, optik.

Novodošlo blago za NASTOPNO SEZONO

se vdobi po zmernih cenah v delavnici in trgovini z gotovimi oblekami

Anton Krusič, krojaški mojster in trgovec (v lastni hiši). opozarja se gg. odjemalcem, da je došla ravnokar velika množina raznovrstnega blaga, kakovosti iz avstrijskih in angleških tovaren najrazličnejših

za vsaki stan.

Odlkovana **mizarška** delavnica s strojevim obratom

ANT. ČERNIGOJ

Gorica Tržaška ul. št. 18.

Zaloga pohištva iz lastne delavnice.

Izdeluje cerkvena dela, spovednice, klopi, okvirje, klečalnice itd.

Vsakovrstna dela za stavbe.

